

men. [fol. 58] Meer informatie geeft het besluit van 21 mei, waarbij de officieren van justitie wordt opgedragen hierop te letten en het notarissen verboden wordt om in de akte van transport zulke slaven op te nemen. Toen dit verbod nog niet bekend kon zijn, kwam er een te Batavia thuishorend schip uit Pasir onder een Chinese schipper die te goeder trouw enige Filippijnse ingezetenen, die op Sulu-eilanden geroofd waren, had gekocht. Hoewel de gouverneur-generaal degene die zich voor christenen uitgaven, aan de toen aanwezige Spanjaarden te koop of voor lossing heeft aangeboden, wezen deze dit van de hand. Aangezien het hard zou zijn de onschuldige Chinees van zijn bezit te beroven, is op 12 juni besloten dat deze Filippijnen niet onder het plakkaat zouden vallen en dat dit pas op 1 januari 1763 van kracht zou worden. Wel is verboden om christenen in deze groep te verkopen aan niet-christenen. De beantwoording van de brief van 5 oktober 1761 wordt nu voortgezet. Gezien het ongunstige vonnis door het Hof van Holland in de zaak tegen de gerepatrieerde onderkoopman Gualterus van der Beets, [fol. 59] wordt als bijlage een rekening van de vorderingen op hem en wat daarvan binnenkwam, samen met alle andere stukken meegezonden. Dit is alles wat mogelijk is, omdat de vorderingen op Van der Beets een politiek besluit zijn en er geen gerechtelijke actie tegen hem is ingesteld. Slechts werd de advocaat-fiscaal bij besluit van 17 juli 1758 bevolen om bij de Raad van Justitie actie te ondernemen betreffende een legaat voor Van der Beets. Hieruit moest f 8284 verkregen worden, maar uit het besluit van 9 mei 1760 blijkt dat de Compagnie maar f 3583 inde. Houtingh, de commandeur van de werf en zes zeeofficieren hebben onderzoek gedaan naar het gedrag van de gezagvoerders op de Voorland bij de passage van de Noordzee. Uit hun rapport in de vergadering van 8 juni 1762 blijkt dat schipper Paulus Hansen de zeilorders niet heeft gevolgd, noch behoorlijk zeemanschap heeft betoond. Hij heeft de koersen [fol. 60] niet behoorlijk met de stuurlieden uitgezet en één van hen die op een fout wilde wijzen, onheus behandeld. Hij heeft geheel zijn eigen zin gedaan en de stranding op de Vlaamse banken komt geheel voor zijn rekening. Schipper Hansen is geschorst en repatrieert zonder rang op de Walcheren. Jan Schreuder dankt voor de benoeming tot ordinaris raad en zal zich geheel voor de dienst aan de Compagnie inzetten. Hij voelt zich daartoe temeer verplicht nu Heren XVII zich zo gunstig over hem uitlieten in het geschil met Louis Taillefert. Hij legt zich daarbij neer en voert de wens van Heren XVII uit. Maurits Theodorus Hilgers dankt voor de benoeming tot extraordinaris raad en prijst zich gelukkig dat hij nu nog meer gelegenheid heeft om zijn wens zich voor de Compagnie in te zetten te verwezenlijken. [fol. 61] Mr. Paulus Ferriet kon kiezen tussen voortzetting van zijn ambt als ordinaris lid van de Raad van Justitie, of dat van waterfiscaal. Hij koos, zoals vastgelegd in het besluit van 24 mei 1762, voor dat van waterfiscaal en behoudt op zijn verzoek zijn rang. Hij dankt voor de bewezen gunst. Een beslissing over het ontslag dat Louis Taillefert verzocht als directeur van Bengalen, was uitgesteld tot dat antwoord zou zijn ontvangen op het voorstel in de brief van 15 oktober 1760. In de brief van 5 oktober 1761 kwam de toestemming een besluit te nemen. In de vergadering van 25 mei 1762 is enerzijds overwogen dat Heren XVII in genoemde brief, en in een brief direct naar Bengalen, gunstig over Taillefert oordeelden. [fol. 62] Het was dus wenselijk dat hij, gezien de netelige toestand daar, zijn deskundigheid nog wat langer voor Bengalen zou inzetten. Bovendien is het uiterst onzeker iemand van zijn kaliber en ervaring als opvolger te zullen vinden. Taillefert dringt in zijn brief van 30 januari 1762 echter zeer aan op zijn ontslag en noemt voortzetting van zijn verblijf in Bengalen voor zichzelf noodlottig. In de brief van 27 mei is Taillefert voorgehouden dat Heren XVII verwachten, dat hij nog geen gebruik zal maken van de toestemming tot ontslag en is gewezen op de situatie in Bengalen. De hoop is uitgesproken dat dit hem zou aansporen om nog een jaar aan te blijven. Hij is wel gemachtigd om, [fol. 63] als zijn gezondheid het niet zou toelaten de zware last te dragen, het gezag over te dragen aan secunde George Lodewijk Vernet. Hij moet wel het volste vertrouwen in hem hebben en hem bekwaam vinden. Deze voorwaarde moest wel gemaakt worden, omdat er, wegens eerdere berichten, onzekerheid is over de capaciteiten van Vernet. Zijn verzoek om Taillefert te mogen opvolgen is door deze noch in brieven, noch particulier on-